

KUIJPERS, Willy (Leuven 1 januari 1937).

Was aanvankelijk actief in de jeugdbeweging (**Chiro**-gewestleiding te Leuven) en in de kernen voor de bevordering van het **Algemeen Beschaafd Nederlands**. In 1968 richtte Kuipers mee het vormingstijdschrift *Nieuw Vlaanderen* op. In 1971 werd hij in het kiesarrondissement Leuven tot Kamerlid verkozen voor de **Volksunie** (VU). Tot 1984 was hij onafgebroken lid van de Kamer, vooral bedrijvig op het vlak van de onderwijsproblematiek en de ontwikkelingssamenwerking. Bij het grote publiek kreeg Kuipers in die periode bekendheid als een non-conformist die zich weigerde aan te passen aan de vestimentaire geplogenheden in het parlement. Maar Vlaanderen leerde hem ook en vooral kennen als een gedreven idealist, die rusteloos de wereld rondreisde om de aandacht te vestigen op het lot van verdrukte volkeren en minderheden. In de jaren 1970 voerde hij regelmatig actie in Baskenland, meestal samen met **Walter Luyten**. In de jaren 1980 bracht hij een aantal fel opgemerkte bezoeken aan Eritrese onafhankelijkheidsstrijders in Ethiopië en Koerden in Irak. Mede als gevolg daarvan kon hij

Willy Kuijpers voert actie voor de vrijlating van de in Rusland gedetineerde Anton Pype, militant van het Vlaams Aktiecomité voor Oost-Europa. (ACVN)

zich verheugen in een toenemende populariteit, die in 1984 duidelijk tot uiting kwam in zijn verkiezing tot Europees parlements lid, met 53.731 voorkeurstemmen. In 1987 was hij een van de gangmakers achter het rapport over de *Talen en Kulturen van regionale en etnische minderheden in de EG*. Ondanks zijn groot aantal voorkeurstemmen (56.057) werd Kuijpers in 1989 niet herkozen. Tussen 1989 en 1995 was hij senator. In 1995 werd hij lid van het eerste rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement (tot 1997) en burgemeester van Herent. Van 1989 tot 1992 was Kuijpers partijsecretaris van de VU. Na het vertrek van een aantal VU-politici naar de Vlaamse Liberalen en Democraten en de Christelijke Volkspartij (CVP), in 1992, koos Kuijpers resoluut de kant van de 'blijvers', al werd in de media de indruk gewekt dat hij een mogelijke convergentie tussen CVP en VU niet ongenegen was. Kenmerkend voor het politieke engagement van Kuijpers was een combinatie van militante Vlaamsgezindheid en sociale bewogenheid. In die zin fungeerde de politicus altijd als een brugfiguur tussen de klassiek Vlaams-nationale vleugel van de VU en de meer progressieve vleugel.

BART MADDENS